

РЕШЕНИЕ

№ 2750

гр. София, 24.04.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 10.04.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8140** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК.

Делото е образувано по повод подадена от И. И. Я., М. М. и Е. М. Д., всички от [населено място] срещу отказ за извършване на административна услуга, обективизиран в писмо изх. № ОС-05-3/8/ от 12.12.2015г. на Кмета на район П. СО.

С жалбата се твърди следното: С договор за покупко-продажба на недвижим имот от 1970г. И. С. е закупил имот от 2000 кв.м. в местността „В. рид” П.. Сочат, че считано от тази дата въпросният имот се владее добросъвестно от наследниците на С., като към момента на подаване на жалбата – след извършена служебна регулация, имотът съставлява ПИ с идент. № 55419.6708.776 и ПИ 55419.6708.309.

Намират, че с оглед горното, както и предвид факта, че визирият договор за покупко-продажба не е в изискуемата нотариална форма, за лицата е възникнал правен интерес, в качеството им на наследници на И. С. да признаят правото си на собственост върху същия, придобито чрез давностно владение.

След надлежно заверяване на молбите по образец от СО-Дирекция ПАМТД П., Дирекция „Инвестиционно отчуждаване „СО, Служба „Държавна собственост” при Областна администрация С. град, молбите са предоставени на сектор „Общинска собственост” - район П. – за заверка по реда на чл. 587, ал.2 от ГПК.

Предвид цитираната разпоредба, с молбите са посочени четирима свидетели, които живеят в съседство с имотите, обект на обстоятелствена проверка.

Тези молби били върнати от администрацията, с отбелязване, че съгласно помощния

план на местността, претендираните имоти попадат върху имоти на бивши собственици. На следващо място, посочените с молбата свидетели са заменени с лица, определени от районната администрация.

Започнали да издирват посочените от администрацията като свидетели лица, но същите отказали съдействию с мотива, че не познават заявителите и не могат да предоставят нужната информация.

При повторна молба за заверка на районната администрация, е изготвен отговор, обективиран в писмо №ОС-05-3/8/ от 12.12.2015г. на Кмета на район П. СО, с което лицата са уведомени: За ПИ с идент. № 55419.6708.309 , номер по предходен план УПИ 309, кв. 21 , парцел 8 има реституционни претенции от бивши собственици. В помощния план на местността „Б.” върху УПИ 8-309попадат имоти на бивши собственици. С оглед горното, лицата, които са наследници на бившите собственици, са посочени като свидетели в заверената молба – декларация.

Сочи, че видно от Удостоверение № ВС-30-2391-1/21.11.2014г. и №ВС-30-2391-2 от 21.11.2014г. от ОСЗ П. е видно, че няма данни за реституционни претенции от трети лица за имотите, предмет на преписката.

Намират, че молбата следва да бъде заверена, като компетентността на кмета се свежда установяване на факта дали имотът представлява общинска собственост, като се съобрази със сочените от заявителите свидетели. Сочи, че същият не е компетентен да преценява наличието на спор за собственост, както и не може да защитава чужди права в такива производства.

Молят за отмяна на оспорения отказ.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателите се представляват от адв.С. с редовни пълномощни, която поддържа жалбата на заявените в същата основания и претендира направените по делото разноски. Депозира писмени бележки.

Ответникът – Кметът на район П. СО се представлява от юрк С. с редовно пълномощно, която оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът , въз основа на приобщените по делото доказателства и на закона, намира следното:

Жалбата е подадена срещу отказ за извършване на административна услуга от лицата, поради което е процесуално допустима за разглеждане.

Ответникът заявява, че е налице заверена молба –декларация, поради което в съпроводителното си писмо излага становище за недопустимост на жалбата, поради позитивен акт по подадената молба.

Счита още, че писмото, предмет на заявеното оспорване няма характер на административен акт, тъй като има уведомителен характер. Пзовава се на факта, че след получаване на заверената молба – декларация на 29.07.2016г., процесуалният представител на жалбоподателите е оттеглил своя молба от 13.05.2016г. за преразглеждане на въпроса със свидетелите.

Следва да бъде отбелязано обаче, че на същата дата – 29.07.2016г. е връчено писмото –отказ на адв. С., от която дата е узнала за него и от който момент тече срока за оспорването.

Съдът, по отношение на допустимостта, намира следното: Срещу направената заверка от 28.07.2015г. на първоначално подадената молба декларация, която съдът приема, че не представлява за лицата позитивен акт, за което ще изложи мотиви по-долу, е подадено възражение от страна на жалбоподателите. На това възражение е отговорено с оспореното писмо, №ОС-05-3/8/ от 12.12.2015г. на Кмета на район П. СО, в което по

същество се отказва преразглеждане на въпроса, съобразно възражението. То е връчено на адв. С. на 29.07.2016г., като същото е и с изходяща дата 12.12.2015г. Поради това, последващо подадената молба от месец май, 2016г., респ. оттеглянето ѝ на 29.07.2016г. / след връчването на писмото от 12.12.2015г. /е неотнормимо за спора и се явява последващо на оспорените актове. По тези съображения, съдът приема, че това писмо представлява крайният акт в проведеното производство - отказ на органа да удовлетвори искането на заявителите така, както е заявено и има характер на акт, който ги засяга неблагоприятно. Писмото е оспорено в 14-дневен срок от връчването му, поради което жалбата се явява допустима и на това основание.

Разгледана по същество, същата е основателна, предвид следното:

По фактите се установява следното:

Със заявление от 18.11.2015г. жалбоподателката Я. чрез адв. С. е входирала при Кмета на район П. искане за заверка на молба – декларация за признаване на право на собственост върху описания недвижими имоти чрез извършване на обстоятелствена проверка. Към заявлението са приложени документи по опис.

Същата е придружена от молба-декларация от тримата жалбоподатели с посочени свидетели –съседи на процесните имоти, удостоверение от ОС „Земеделие” П. за липса на реституционни претенции за двата имота, скици, удостоверения от Областна администрация С. град за липса на съставени А. за имотите и Удостоверение от Дирекция „Инвестиционно отчуждаване” при СО за липса на данни за отчуждаване за жилищно строителство на имотите.

Тази молба – декларация е заверена от Кмета на район СО на 28.07.2015г., като са сменени посочените от заявителите свидетели и са посочени лица вместо тях, за които е посочено, че са наследниците на установени бивши собственици на имотите по помощния план на местността по §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ.

На възражението на заявителите до районната администрация, изготвено след опит за покана на указаните лица да свидетелстват и техният отказ за това, е отговорено с писмото от 12.12.2015г., с което се указва, че служебно определените от администрацията лица следва да бъдат свидетели в нотариалното производство, поради установени реституционни претенции на бивши собственици на техния наследодател.

Така описаните факти са безспорни по делото.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът намира, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена:

На първо място, не се спори, че се касае за искана административна услуга от настоящите жалбоподатели. Същите са сезирали именно компетентния орган – Кмета на районната администрация по местонахождение на имота по арг. от разпоредбата на чл. 587, ал.2 от ГПК. В този смисъл, именно негово е задължението да се произнесе по търсеното удостоверяване и съдът приема, че направеното запитване по ОСЗ П. е свързано с необходимостта от проверка относно налични реституционни преписки за имота.

Претенцията на жалбоподателите е за заверка на молба - декларация, която представлява административна услуга. Към настоящия момент дефиниция за административна услуга се съдържа в [§ 1, т. 2](#) от ДР на Закона за администрацията, които се оспорват по реда за оспорване на административните актове, по арг. от [§ 8](#) от ПЗР на АПК, според който уредените в кодекса производства по издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и по

съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалване на отказите за извършването им.

Административният орган, на когото законът е предоставил съответно правомощие, е длъжен да го упражни при съответно сезиране.

Относно наличието на заверена молба-декларация, но с определени различни свидетели спрямо заявените със заявлението, съдът съобрази следното:

Съдът приема, че така заверената молба – декларация не представлява уважаване на заявената претенция, респ. позитивен за заявителите акт. Видно от данните по делото е, че свидетелите, посочени в заверената молба-декларация от районната администрация, са различни лица от указаните с молбата. Следователно, съдът приема, че е налице привидно позитивен за жалбоподателя акт, който не уважава искането му така, както е направено.

Изложените в акта мотиви относно избора на свидетели, респ. неуважаването на посочените от заявителите са за наличие на реституционни претенции от визираните лица, като изборът им е обусловен, с оглед защита на правата им.

Последното, по мнение на съда, води до наличие на отказ за извършване на административната услуга така, както е заявена и се явява незаконосъобразно, поради следното:

По см. на [чл. 587, ал.2 от ГПК](#) при липса на писмени доказателства от собственика за правото на собственост върху недвижим имот, нотариусът извършва обстоятелствена проверка за придобиване на собствеността по давност чрез разпит на свидетели, посочени от кмета на общината, района или кметството или от определено от него длъжностно лице, в чийто район се намира недвижимия имот. Последното предложение на текста гласи, че свидетелите се посочват по указание на заявителя, като при възможност следва да бъдат съседни на имота. Съгласно [чл. 587, ал.3 от ГПК](#) правото на собственост се преценява от нотариуса въз основа на доказателствата от собственика. Предпоставка за издаване на нотариалния акт по обстоятелствена проверка са посочените в молбата-декларация отбелязвания, удостоверяващи главния факт дали имотът е актуван като общинска собственост, от чие име е деклариран и записан в регистрите на Общината. С оглед съдържанието на тези удостоверявания, кметът на Общината/района е компетентен единствено да провери и съответно удостовери посочените обстоятелства. В това производство административният орган не е компетентен да се произнася по въпроса за кои лица са налице предпоставките за придобиване правото на собственост. Собствеността върху имота и неговият статут не са пречка за попълване на данните в молбата-декларация, т.к. евентуалната колизия на права е в преценката на нотариуса. Исканата услуга се свежда до отразяване на действителното положение на имота, такова каквото е по книгите за регистрация на общинската и държавна собственост.

Следователно, дори и да е преценил наличието на реституционни претенции, органът не е бил компетентен да извършва преценка като определи именно тези лица за свидетели в нотариалното производство.

Извън това, от представеното по делото Удостоверение е установена липса на заявени реституционни претенции за имотите от Областна служба „Земеделие“ П..

С оглед това и предвид нормативната база, съдът намира, че органът е в правото си да установи, респ. да отбележи липсата или наличието на реституционни претенции и да ги отрази в молбата –декларация, но не чрез подмяна на сочените свидетели. Дори и да е възможно последното, то следва да е мотивирано, тъй като формално се подменя

волята на заявителя, която му е предоставена по смисъла на закона – чл. 587, ал.2, предл. последно от ГПК.

На следващо място, в процесния случай се доказва, вкл. и от проведените неколкократно съдебни заседания, че посочените от органа като свидетели лица отказват / вкл. и да бъдат призовани за явяване в съдебно заседание/ да свидетелстват за посочените обстоятелства, поради липса на информация. С последното, респ. с тяхното определяне като свидетели в нотариалното производство, де факто се пречат правото на лицата да установят собствеността си, почиваща на давностно владение. Евантуалните чужди права, почиващи на друго правно основание и незаявени от бившите собственици, не могат да бъдат предпоставка за това, още по-малко определена от районната администрация. Последните обстоятелства се доказват от изслушаната по делото свидетелка Е. С..

За пълнота, / тъй като последното не е в компетентността на Административния съд/, се установява и тезата, че свидетелката по дело Ц. С. / посочена от заявителите и подменена от районната администрация/ е съсед на процесните имоти, съгласна е да свидетелства и дава информация относно ползването и владението върху същите, което е необходимо за нотариалното производство.

При тези съображения, съдът намира, че издаденото писмо-отказ за презаверка на същата по начина, по който е молба-декларацията от настоящите жалбоподатели, обективиран в писмо №ОС-05-3/8/ от 12.12.2015г. на Кмета на район П. СО, представлява крайният акт в проведеното административно производство, като същият представлява незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателите следва да бъдат присъдени направените и претендирани по делото разноски в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляващи заплатен адвокатски хонорар от 500 лева, съгласно приложен договор и държавна такса от 10 лева от процесуалния представител на ответника.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.2 във връзка с чл. 173, ал. 3 и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ писмо-отказ за презаверка на същата по начина, по който е подадена, обективиран в писмо №ОС-05-3/8/ от 12.12.2015г. на Кмета на район П. СО.

ВРЪЩА преписката на Кмета на район П. за продължаване на административнопроизводствените действия по подаденото заявление.

ОСЪЖДА Район П. Столична община да заплати в полза на И. И. Я., М. М. и Е. М. Д., всички от [населено място] сумата от 510 / петстотин и десет/ лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение и държавна такса за водене на производството.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: